

Conan v bludišti zrcadel - J. Mostecký, P. Renčín, R. D. Evans, a.j.

Konstantin Kolja Šindelář - 30.5.2001

Je libo Conana osmi chutí? Prosím, jen si dejte, ovšem pouze na vlastní nebezpečí...

Conan, to je záruka. V poslední době sice ne zrovna záruka kvality pro čtenáře, ale rozhodně záruka pro nakladatele, kteří touží po jistém zisku. Z tohoto prostého důvodu zaplavují díla nejrůznějších autorů trh pokleslé literatury, za těch jedenáct let od revoluce vyšlo příběhů bojovníka z Cimmerie tolik, že bych si s jejich obálkami mohl klidně vytapetovat byt a ještě by mi zbylo dost na jiné účely. Všechny tyto knihy ovšem nechávají R.E. Howarda šest stop pod zemí klidně spát, neboť jeho výtvarům nedosahují ani po kotníky. Ani naši ani zahraniční autoři nikdy nedosáhli té vyprávěčské zručnosti a toho smyslu pro dramatický detail, kterým se vyznačují díla otce akční fantasy. Mohlo by to být tím, že všichni ti spisovatelé píšou roztahané romány, zatímco Howardovou parketou byly povídky? Tak tahle otázka zřejmě napadla Michaela Bronce (nakladatelství Straky na vrbě), který se rozhodl svěřit Conana do rukou osmi více či méně známým českým autorům či autorkám. Na realizaci svého nápadu dostal každý jen několik desítek stran. A jak to dopadlo? Inu... Jak bych vám to jenom...

Podívejte, Conana mám hrozně rád. Ani trochu mě netěší kritizovat knihu, ve které vystupuje. Jenže musím. Jednoduše proto, že mě štve, co všechno s ním někteří autoři na jejích stránkách provádějí.

K úvodní povídce Jaroslava Mosteckého *Khorusunská silnice*, ještě žádné větší výhrady nemám. Autor je to zkušený a fantasy psát umí. Z jednoduchého nápadu (Conan se vydává ulovit obrovského hada) vytěžil maximum a jeho povídka patří v celé sbírce k těm nejlepším. Jen mě napadá, že Jaroslav Mostecký zřejmě nesnáší hady, kteří se v hojném počtu vyskytují jak v *Pišťci*, tak i v jeho povídce *V bažinách Džiunda*. To ovšem není můj problém a tím méně pak problém čtenářův.

Kdybych nevěděl, že je autorem povídky *Srdce z ledu* Pavel Renčín (vítěz loňského ročníku soutěže O železnou rukavici lorda Trollslayera), asi bych si myslel, že ji napsala příslušnice slabšího pohlaví. Celý příběh o souboji Conana s představitelem mocné předlidské rasy je hodně sentimentální a dle mého názoru je zde Cimmeřan vykreslen značně odlišně, nežli v povídkách z pera R.E. Howarda. Tak nějak mi připadá, že Pavlu Renčínovi tenhle druh literatury příliš nesedí.

Richard D. Evans a jeho *Stvůra z Půlnočního lesa*... Což o to, šéfredaktor Ikarie a autor několika knih o Conanovi dokáže celkem dobře popsat souboj s podivně se chovajícími zvířaty i závěrečným *big bossem*. Jenže co je mu to platné, když nedokáže vytvořit nějaký smysluplný příběh a navíc čtenáře krmí svým prostoduchým a dětinským humorem? Povídka Richarda D. Evanse patřila k těm, které se mi v této sbírce zamlouvaly nejméně.

Františka Vrbenská, autorka *Jestřábí hvězdy*, je nejen spisovatelkou fantasy, ale rovněž odbornicí na středověk. Ve své povídce přivádí mladého Conana do severského Asgardu, země v jejím pojetí velmi podobné staré Skandinávii. Ženská ruka je zde hodně patrná, autorka občas nechává čtenáře nahlédnout do Conanova vnitřního světa (eh!?) a navíc mu staví po bok co se příběhu týče v podstatě rovnocenného parťáka – řezbáře Bjarna. Přesto nebudu tuto povídku zcela zatracovat, stojí na dobrém nápadu a realie Asgardu jsou popsány velice zručně a věrohodně.

Pouta rodu Ivany Kuglerové jsou jediným příběhem v této sbírce, který je vyprávěn v první osobě. Touto první osobou je děvka (tj. prostitutka, milí slušně vychovaní čtenáři), která se do Conana zamiluje. Cimmeřan je v této povídce jaksi vedlejší postavou a důraz je kladen především na niterní pocity vypravěčky. No, netřeba říkat, že jsem byl rád, když jsem měl oněch dvacet stránek za sebou.

To jsem ovšem ještě netušil, že bude následující povídka, *Temný stopař* od Miroslava Hokeše (mimočodem, vítěz předloňské soutěže Ikaros, jehož dílko získalo tenkrát od čtenářů s přehledem titul nejhorší povídky roku) tak hrozná. Autor v jednom kuse používá podivný slovosled, nadívá text nepříjemným množstvím přechodníků a navíc nechává svého Conana mluvit (a nadávat) až neuvěřitelně spisovně, čemuž jsem se musel v některých případech opravdu od srdce zasmát. Samotný příběh také za moc nestojí a tak výsledek může být jen jediný – nejhorší povídka celé sbírky.

Popel a dým Václava Píchy je akční příběh bez příkras, který si na nic jiného nehraje a celkem se mu to

vyplácí. Vrací nás do Conanových zlodějských let a dává ho dohromady s dalším zlodějem Bryerem, který v Hanumanově chrámu místo klenotů ukradne starobylou knihu. Příběh sice skončí po pár stránkách, aniž by se stačil pořádně zamotat, nicméně v něm nechybí potoky alkoholu, proudy krve a krásná dívka v nesnázích. Co více si přát?

Pln akce je i závěrečný příběh - *Krev jeho krve* Leonarda Medka. Autor ho navíc okořenil špetkou humoru, který v tomto případě nepůsobí, na rozdíl od Evansovy povídky, ani trochu rušivě a příjemně doplňuje historii dalšího neúspěšného proticonanovského spiknutí. Není co dodat, *Krev jeho krve* není sice příběhem přímo howardovským, rozhodně se však pro mě stala vrcholem celé sbírky.

Kniha je doplněna předmluvou Jana Kantůrka o tom, kterak tento známý překladatel k Conanovi přišel a kterak jeho slávu po zemích československých šířil. Nevím, jestli bude tuto předmluvu někdo číst, ale možná by měl, protože mně přišla zajímavá. Docela...

Co říci závěrem? Při čtení této knihy se budete cítit jako při jízdě na tobogánu, jednou nahoře, jindy zase dole. Jedny povídky se vám budou celkem líbit, jiné po přečtení několika stránek raději přeskočíte (i když, přiznám se, tohle já nedělám, čtu všechno – takový jsem cvok). Pro skalní Cimmeřanovy příznivce je *Conan v bludišti zrcadel* nutná koupě. Pro obyčejné fanoušky důvod k mnoha úvahám. Pro ty však, kteří se s hyborskou érou teprve začínají seznamovat a utvářet si na ni názor, mám jedinou radu. Začněte s tím seznamováním jinde. U jiné knihy. Protože, obávám se, tuto antologii byste po jednom přečtení zasunuli do knihovny a pak se už jen dlouhá léta kochali pohledem na její opravdu super zadní stranu.

Tento článek byl převzat dne 30.3.2007 11:16:51 z Internetového magazínu Fantasy Planet
